

MISSIONARY ANIMATION PRAYER SERVICE

11TH MAY - 2017

Theme: Lord make me an Instrument

Procedure:

- **Introduction**
- **Song (Lord Make us Instruments)**
- **Penitential Rite**
- **Scripture Reading**
- **Reflection**
- **Missionary for imitation**
- **Intercessions**
- **Concluding Prayer**
- **Final Hymn**

Introduction

We learn humility through accepting humiliations cheerfully- **Mother Teresa**

Good evening and welcome to this prayer service. We have gathered as a community to greet and to spend time in the holy presence of the Lord. Let us treasure Him in our hearts and surrender ourselves to him at the start of this prayer service as we commemorate the Missionary Day. Today we are invited to reflect on the theme: "Lord make me an instrument." Only a person who is humble can and will be able to surrender to the Lord in prayer and say these words. Our calling to be missionaries and witnesses demands of us this great virtue of Humility to a greater degree. Hence let us during this prayer service pray earnestly for the grace that we may humble ourselves and thus glorify the Lord through our life of humility.

Hymn

"I have been all things unholy. If God can work through me, he can work through anyone"- so said St. Francis of Assisi. His famous hymn of peace showed to the whole world his humility. Let us then with the same humility surrender ourselves to the Lord and pray Lord make me an instrument of peace by singing this song.

Penitential Rite

Response: Lord Make us Humble

1. God our Father, we ask your mercy for those times when we failed to listen to the opinions of others and forced upon our own ideas and plans thus refusing to accept the others in humility. **Res:**
2. Have mercy on us Lord, for our refusal to take the first step to reconcile those with whom we quarreled. **Res:**
3. Lore we are sorry for the times when we have disrespected persons and for judging them based on talents and qualifications.

Scripture Reading: Phil 2: 6-11.

Reflection

If you are humble nothing would change you, neither praise nor discouragement. If someone were to criticize you, you will not be discouraged and If someone were to praise you, you would not be proud. As missionaries and Christians we are likely to be humiliated for the sake of the gospel and we are prone to be put into public disgrace. Or to the contrary glory and honour may reach us for the work we do. In all these situations we need to remain neutral and humble and God will surely exalt us. Because he himself said: those who exalt themselves will be humbled and those who humble themselves will be exalted. Jesus himself stands as the great example for this virtue. He who is the son of God has humbled himself and made himself present in the Eucharist. Speaking of his humility someone said that, "Jesus even if I want to choose the last place, I get only the second last place because you have already chosen the last place." Bl. Mother Teresa of our own times after having lived a glorious life and after having won many great awards said: I am just a little pencil in the hand of a writing God sending a love letter to the world. Such was her humility. Dear friends, humility is truth and only when we are humble we will be able to accept the truth of our being. May the example of our Lord Jesus and the saints inspire us to cultivate this virtue. Let us now pause for a while to see how we can make ourselves more humble and meek.

MISSIONARY FOR THIS MONTH

We are fortunate to have had missionaries who were great models of virtues and real sources of inspiration. Let us now listen to the inspiring life of Fr. Giorgio Pajetta

Fr. Giorgio PajettaSDB.

Early Life

Giorgio Pajetta was born on 30th July, 1900 in Varzo - Noara, Italy as the second of the three sons of Augustus and Pellegrina. He was a member of the Parish Oratory in Turo, Milan. George was 31, when he sought admission in the missionary Aspirantate of Ivrea. He went there after getting the recommendation letter from the then Rector Major Don Rinaldi because the rector of the Aspirantate was reluctant to accept him because of his age. George's determination to become a Salesian was the fruit of a personal conviction and decision. Hence he was ready to put up with any difficulty.

In 1933 he came to India and started the novitiate at Tirupattur with Fr. Carreno as the Novice Master. Though George was five years older than the Master, he obeyed him in everything. He made his first religious profession on 29 January 1935. After the study of philosophy at Tirupattur he went to Shillong for his theological studies and was ordained a priest on 26th October 1940.

Ministry

In January 1941, Fr. Pajetta was sent to St. Francis Xavier's Parish, Madrass and a year later, to Tirupattur. In January 1943 along with the other Italian confreres, he was taken to the concentration camp. After they were freed, he was appointed Parish Priest of Pallikonda in 1945. The next 33 years of his priestly life were spent in the diocese of Vellore. He was the procurator of the diocese from 1962 to 1970 and also the Rector of the Bishop's House from 1967 to 1970.

From 1970, he was in the house of Sagayathottam, where his presence was a source of inspiration and edification to all. With the simplicity of a novice he made his manifestation to the rector, his junior by 23 years. On his 70th birthday he wrote in his diary: "I have done very little as a missionary...now I begin the last part of my life. Only the Lord knows how many years more I have in the world. Help me Lord to spend them in a more holy manner and to be more united with you. Help me at any moment to answer your call." Before his death he wrote: Dear Lord, you made me share in your priesthood, make me similar to you also in suffering. Father George Pajetta passed

away on 2nd November 1978, at St. Thomas Hospital, Chetpet, following a cerebral hemorrhage and a partial stroke. He was buried in the Salesian Cemetery, at Tirupattur on the following day.

Characteristics

Deeply Spiritual

On the occasion of his clothing in 1935, he made the following resolutions: “1. I resolve to strive throughout my life to acquire true humility; 2. I propose to read every day some articles of our holy constitutions; 3. I propose every day to do some mortification in honour of our Blessed Mother and to recite the entire rosary. In 1940 before his ordination he wrote in his diary: I shall celebrate holy Mass throughout my life with same fervor, faith, love and care. I shall start my every priestly ministry with a short prayer. I want to become a saint without external appearance.”

Deeply Humility

He was aware of his limitations, but never unhappy about them. We read in his diary. “ I shall be satisfied with the few talents the Lord gave me. Only help me, Lord, to make use of them properly.” When he was asked to be the rector of the Bishop’s house, Vellore, his reaction was, “ ..Considering my very few and insignificant talents, my inability for such a task and the absence of those virtues so necessary for such an office and responsibility, I find it difficult to force myself to accept this decision.” But bowing to God’s will, he accepted it.

Lover of the Poor

Though sparing in his personal expenses, he was extremely generous to the poor. Once when he was blamed to being cheated by some poor people, he replied, “It is better to be cheated than to cheat. You see we have our meals, but many people have nothing to eat, so it is natural for them to behave in such a manner. With an empty stomach one cannot behave properly.

George Pajetta was a man of God, a holy priest, a zealous missionary, a humble and dedicated Salesian, a loving confrere and a guileless souls as all who knew him would attest.

Fr. Giorgio Pajetta

Birthday:	30-07-1900	Italy
First Profession:	29-01-1935	Tirupattur
Ordination:	26-10-1940	Tirupattur
Died:	02-11- 1978	Chetpet

Intercessions

Response: Lord, Jesus help us to imitate you always.

1. Lord Jesus, make us kind and generous, that we may go out of ourselves to help our neighbours and listen to them and help them. **Resp.**
2. Loving Jesus, banish our selfishness that we may spend less of our time, talents and resources on ourselves and share them with the needy. **Resp.**
3. Lord Jesus, give us the firmness of mind and the largeness of heart that we may never tire of doing good to others. **Resp.**

4. Loving Saviour, liberate us from our pride. Open our eyes to see those who are fallen on the wayside. May we be generous and do all we can to restore them to health and wholeness. **Resp.**
5. Sweet Saviour, we pray for all of us gathered here. . Guide us with your Spirit Lord that we may cultivate a heart that is meek and humble and respect and accept everyone we meet with humility and build up a world with real peace and brotherhood. **Resp.**

Let us pray for a moment to pray for local and Personal needs...

Our Father ...

Concluding Prayer:

O God it is in loving and caring that we give you glory. Teach us to love you and others, sincerely and gratuitously, Guide us at every moment of our lives so that we may day by day become gentle and humble and that we may bring, happiness and peace not only to others, but to ourselves as well. We ask this grace through Christ Our Lord. Amen.

Final Hymn: Make me a servant. (Pray Sing: Hymn No. 403)

சலேசிய மறைபரப்பு நினைவு நாள் - ஜெப வழிபாடு

11 மே 2017

கருத்து : என்னை உமது கருவியாக்கிட...

வழிமுறை

- முன்னுரை
- பாவ மன்னிப்பு வழிபாடு
- தொடக்கப் பாடல்
- நற்செய்தி வாசகம்
- சிந்தனை
- மறைப்பணியில் ஓர் முன்னோடி
- மன்றாட்டுக்கள்
- இறுதி ஜெபம்
- இறுதிப் பாடல்

முன்னுரை:

அன்பார்ந்த சகோதரர்களே, நாம் அனைவரும் ஒரே குடும்பமாக இறைவனின் உன்னத பிரசன்னத்தில் நம் நேரத்தை செலவிட இங்கு குழுமியுள்ளோம். இந்த உன்னத இறைவனின் பிரசன்னத்தை உணர்ந்து இவ்வழிபாட்டின் துவக்கத்தில் நம்மையே நாம் சரணவோம். இன்று நாம் 'என்னை உமது கருவியாக்கிட' என்ற கருத்தினை மையமாகக் கொண்டு தியானிக்க அழைக்கப் பட்டுள்ளோம். தாழ்ச்சி நிறைந்தவர்களால் தான் இந்த வார்த்தைகளை சொல்ல முடியும். கிறிஸ்துவர்களாகிய அதிலும் குறிப்பாக மறைப்போதக அழைப்பு பெற்றுள்ள நம் அனைவருக்குமே தாழ்ச்சி என்னும் கொடை மிக மிக முக்கியமானது. எனவே மறைபரப்பு நாளினை சிறப்பிக்கும் இந்நாளிலே தாழ்ச்சி என்னும் வரத்தை இறைவன் நமக்கு தந்தருள வேண்டி மன்றாடுவோம்.

பாவ மன்னிப்பு வழிபாடு:

1. அன்பான இறைவா, அடுத்தவரின் கருத்துகளை ஏற்க மறுத்து, எங்களுடைய சொந்த கருத்துகளையும், விருப்பங்களையும் பிறரின் மீது திணித்த தருணங்களுக்காக எங்களை மன்னியும்.
2. கருணையின் உருவே இறைவா, நாங்கள் எங்களோடு சண்டையிட்டவரை மன்னித்து ஏற்க மறுத்து, அவர்களை வெறுத்து ஒதுக்கிய தருணங்களுக்காக எங்களை மன்னியும்.
3. அன்பான தந்தையே இறைவா, எங்களை விட கல்வியிலும் திறமையிலும் குறைந்தவர்களை மதிக்காமல் தரக்குறைவாக நடத்திய நேரங்களுக்காக எங்களை மன்னியும்.

தொடக்கப் பாடல்: இதை என் நினைவாய் செய்ய மாட்டாயா.. (இறை அலைகள்: 366)

வாசகம்: பிலிப்பியர் 2: 6-11

சிந்தனை

நாம் தாழ்ச்சியோடு இருந்தால் நம்மை எதுவும் மாற்ற முடியாது. நம்மை யாராவது இகழ்ந்து பேசினாலும் நாம் துவண்டுபோக மாட்டோம். நம்மை யாராவது புகழ்ந்து பேசினாலும் நாம் பெறுமை பாராட்ட மாட்டோம். கிறிஸ்தவர்களாகிய அதிலும் குறிப்பாக மறைப்போதக அழைப்புப் பெற்றுள்ள நம் அனைவருக்குமே தாழ்ச்சி என்னும் குணம் மிக மிக அவசியம். நாம் பணிசெய்யும் இடங்களிலும், பயிலும் இடங்களிலும் நம் வளர்ச்சியைப் பார்த்து போற்றுவவர்களும் இருப்பர் தூற்றுபவர்களும் இருப்பர். நாம் அத்தகைய சூழ்நிலைகளிலும் நம் உண்மை நிலையை உணர்ந்தால் தாழ்ச்சியாக இருக்க முடியும். நற்செய்தியில் இறைமகன் இயேசுவும், என் பொருட்டு நீங்கள் துன்பங்களை சந்திக்க நேரிடும் என்ற எச்சரிக்கையை நமக்கு விடுத்து சென்றுள்ளார். அதோடு நாம் தாழ்ச்சியாக இருந்தால் நாம் உயர்த்தப்படுவோம் என்ற வாக்குறுதியையும் விடுத்துச் சென்றுள்ளார். தாழ்ச்சி என்னும் குணத்திற்கு இயேசுவைவிட சிறந்த மாதிரி இல்லை. இறைமகனான அவர் சாதாரண வெள்ளை அப்பத்தில் தன்னையே பிரசன்னமாக்கிக் கொண்டார். வாழ்வில் வெற்றியின் உச்சியையும், மிகச்சிறந்த பாராட்டுக்களையும் சுவைத்த அன்னை தெரேசா : நான் கடவுளின் கையில், அவர் தன் மக்களுக்கு காதல் கடிதம் எழுத பயன்படுத்தும் ஒரு சாதாரண பென்சில் என்று தன்னையே தாழ்த்திக் கொண்டார். நம் ஆண்டவராகிய இயேசுவின் தாழ்ச்சியும், புனிதர்களின் எடுத்துக்காட்டும் நம்மை தாழ்ச்சியுள்ளவர்களாக மாற்றட்டும். இப்பொழுது சில நிமிடங்கள் நாம் எவ்வாறு தாழ்ச்சி என்னும் நற்குணத்தை நமதாக்கி கொள்ளலாம் என சிந்திப்போம்.

மறைப்பணியில் ஓர் முன்னோடி

அருட்தந்தை. ஜார்ஜ் பஜெட்டா ச.ச

இறைவனை மையப்படுத்தி வாழ்ந்த புனித குரு, இறைப்பற்றள்ள மறைப்பணியாளர், தாழ்ச்சி மிக்க கடமை தவறா சலேசியன், அன்பான தந்தை என்றெல்லாம் போற்றப்படும் அருட்தந்தை. ஜார்ஜ் பஜெட்டா அவர்களின் வாழ்க்கை குறிப்பினை வாசிக்க கேட்போம்.

இளமைப் பருவம்:

அருட்தந்தை. ஜார்ஜ் பஜெட்டா இத்தாலி நாட்டிலுள்ள வார்சோ-நொவாரா என்னும் இடத்தில் 1900-ம் ஆண்டு ஜூலை 30-ம் தேதி பிறந்தார். வளரும் பருவத்தில் தன்னுடைய மருந்தகத்தில் தந்தைக்கு உதியாக இருந்து வந்தார். தன்னுடைய 31வது வயதில் இறைவனின் அழைப்பை உணர்ந்து, அப்பொழுதைய சபைதலைவரான தந்தை ரினால்டியைச் சந்தித்து, அவரின் பரிந்துரைக் கடிதத்துடன் அஜார்ஜ் பஜெட்டா இவ்ரேயாவிலுள்ள சலேசிய மறைப்பணி ஆர்வளர்

இல்லத்தில் சேர்ந்தார். அது தான் விரும்பி எடுத்த முடிவாயிருந்ததால் அவரால் எல்லாவிதமான துன்பங்களையும் தாங்கிக் கொள்ள முடிந்தது.

1933 தன் தாய் நாட்டை விட்டு இந்தியா வந்து திருப்பத்தூரில் ஒரு வருட நவ சந்நியாச பயிற்சியை மேற்கொண்டார். நவசந்நியாச இல்லத்தந்தையான கரேஞோவை விட ஐந்து வருடம் மூத்தவராக இருந்த போதிலும் அவருக்க எல்லாவிதங்களிலும் கீழ்ப்படிந்து நடந்தார். தன்னுடைய முதல் வார்த்தைப் பாட்டினை 1935-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 29ம் தேதி எடுத்தார். பின்பு ஷில்லாங்கில் தன்னுடைய இறையியல் படிப்பிற்குப் பின் 1940-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 26-ம் தேதி குருவாக திருநிலைப்படுத்தப் பட்டார்.

பணி வாழ்வு:

தன்னுடைய குருப்பட்டத்திற்குப் பின் 1941-ல் ஜனவரி மாதம் முதல் சென்னையிலுள்ள பிரான்சிஸ்கு சவேரியார் பங்கில் பணியாற்றினார். 1943-ல் மற்ற இத்தாலி நாட்டு குருக்களோடு சேர்ந்து சித்திரவதை முகாமிற்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டார். பின்பு 1945-ம் ஆண்டு பள்ளிக்கொண்டாவில் பங்கு தந்தையாகப் பொறுப்பேற்றார். தன் வாழ்வின் அடுத்த 33 ஆண்டுகளை வேலூர் மறைமாவட்டத்திலேயே செலவிட்டார். 1962 முதல் 1970 வரை மறைமாவட்டத்தின் மேலாளராகவும், 1967 முதல் 1970 வரை ஆயர் இல்லத்தின் இல்லத்தந்தையாகவும் பணியாற்றினார். 1970 முதல் சகாயத்தோட்டத்தில் எல்லோரையும் கவரும் வகையில் ஒரு எடுத்துக்காட்டான வாழ்வு வாழ்ந்தார்.

தன்னுடைய இல்லத்தந்தை தன்னைவிட 23 வருடங்கள் இளையவராக இருந்த போதிலும் புதுமுக பயிற்சி சகோதரருக்குரிய தாழ்ச்சியோடு மாதந்தோறும் அவரை சந்தித்து ஆலோசனை கேட்க செல்வார். தன்னுடைய 70-வது பிறந்த தினத்தன்று தன் குறிப்பேட்டில் இவ்வாறு எழுதினார்: நான் ஒரு மறைப்பணியாளராக மிக சிலவற்றையே செய்துள்ளேன். நான் இன்னும் எத்தனை ஆண்டுகள் வாழ்வேன் என்று கடவுளுக்கு மட்டுமே தெரியும். “ஆண்டவரே மீதமுள்ள என்னுடைய வாழ்நாட்களை புனிதமான வாழ்வாகவும், உம்மோடு ஒன்றித்த வாழ்வாகவும் அமைந்திட உதவியருளும்.” இறப்பதற்கு முன் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த நேரத்தில்: உம்முடைய குருத்துவத்தில் பங்களித்த எனக்கு உம்முடைய துன்பத்திலும் பங்கேற்கும் வரத்தை தாரும் என வேண்டினார். சேத்துப்பட்டிலுள்ள புனித தோமையார் மருத்துவ மனையில் 1978-ம் ஆண்டு நவம்பர் 2-ம் தேதி பெருமூளை இரத்த கசிவாலும், பக்கவாத்தாலும் பாதிக்கப்பட்டு இறைவனடி சேர்ந்தார்.

தந்தையின் பண்புகள்:

1. இறைவனோடு ஒன்றித்த வாழ்வு

தன்னுடைய துறவர உடையை அணிந்த போது, அவர் பின்வறும் தீர்மானங்களை எடுத்தார்: நான் வாழ்நாள் முழுவதும் தாழ்ச்சியோடு நடந்து கொள்வேன். நான் தினமும் நம் சபையின் சட்ட நூலின் ஒரு பகுதியை வாசித்து தியானிப்பேன். நாள்தோறும் அன்னை மரியாளின் மகிமைக்காக சில ஒருத்தல் முயற்சிகளை மேற்கொண்டு முழு செபமாலையையும் செபிப்பேன்.

1940-ம் ஆண்டு தன் குருப்பட்டத்திற்கு முன் தன் குறிப்பேட்டில் இவ்வாறு எழுதினார்: “என் வாழ்நாள் முழுவதும், அன்றாட திருப்பலியை இதே ஆர்வத்தோடும், நம்பிக்கையோடும், அன்போடும், கவனமுடனும் கொண்டாடுவேன். என்னுடைய எல்லா குருத்துவப் பணிகளையும் செபத்தோடுதான் துவங்குவேன். வெளித்தோற்றம் ஏதுமில்லாத ஒரு புனித குருவாக மாற விரும்புகிறேன்.”

2. தாழ்ச்சிமிக்க தந்தை

அருட்தந்தை. ஜார்ஜ் பஜெட்டா தன் பலவீனங்களை அறிந்திருந்தாலும் அவைகளைப் பற்றி கவலைப் பட்டதில்லை. “ ஆண்டவர் எனக்களித்த சில திறமைகளையும், கொடைகளையும் கொண்டு நான் மகிழ்ச்சி கொள்கிறேன். ஆனால் ஆண்டவரே அவற்றை சரியான விதத்தில் பயன்படுத்த எனக்கு உதவியருளும்.

ஆயர் இல்லத்தின் இல்லத்தந்தையாக நியமிக்கப்பட்ட தருணத்தில் “என்னுடைய குறைந்த திறமைகளாலும், அவ்வளவு பெரிய பொறுப்பிற்கு போதிய பண்புகளும் தகுதியும் இல்லாததாலும் இந்த முடிவை ஏற்றுக்கொள்ள தயங்குகிறேன். இருப்பினும் கடவுளின் விருப்பத்திற்கு கீழ்ப்படிந்து நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன் என்று கூறினார்.”

3. ஏழைகளின் மீதிருந்த பாசம்

தன் சொந்த செலவிற்கு வைத்திருந்தவற்றையும் மீதம் செய்து, ஏழைகளிடத்தில் மிகவும் தாராளமாக இருந்தார். ஒருமுறை ஏழைகளால் ஏமாற்றப்பட்டதை பிறர் கூறியபோது, ‘ஏமாற்றுவதைவிட ஏமாற்றப்படுவதே மேல்’ என்று கூறினார். நாம் உண்பதற்கு உணவுண்டு. ஆனால் பலருக்கும் உண்பதற்கு எதுவுமே இல்லை. எனவே இவ்வாறு நேர்மையின்றி நடந்து கொள்வதை நாம் பொறுத்துக்கொள்ளலாம். காலி வயிற்றோடு அவர்களால் முறையாக நடந்துக் கொள்ள முடியாது என்று மிகவும் கனிவாக கூறுவார்.

இப்பொழுது சில நிமிடங்கள் இவரின் பண்புகளைப் பற்றி தியானித்து ஏதாவது ஒரு பண்பினை நமதாக்கிட உறுதியெடுப்போம்.

அருட்தந்தை. ஜார்ஜ் பஜெட்டா

பிறந்த நாள்: 30-07-1900 இத்தாலி
முதல் வார்த்தைப்பாடு: 29-01-1935 திருப்பத்தூர்
குருப்பட்டம்: 26-10-1940 ஷில்லாங்
இறப்பு 02-11-1978 சேத்துப்பட்டு

மன்றாட்டுக்கள்:

உங்கள் பதில்: ஆண்டவரே எங்கள் மன்றாட்டை கேட்டருளும்!

1. அன்பின் இயேசுவே! எங்களை இரக்கமுள்ளவர்களாகவும் தாராள மனம் கொண்டவர்களாகவும் மாற்றியருளும். அதன் வழியாக நாங்கள் எங்கள் அயலாரின் தேவைகளுக்கு செவிமடுத்து அவர்களுக்கு உதவி செய்து வாழ வரமருள வேண்டுமென்று இறைவா உம்மை மன்றாடுகிறோம்.
2. அன்பின் தேவனே! எங்களிடமுள்ள சுயநலத்தினை நீக்கிட மன்றாடுகிறோம். அதன் வழியாக நாங்கள் எங்களைப் பற்றி மட்டுமே கவலைப்படுவதை விடுத்து எங்கள் வளங்களையும், நேரத்தையும் தேவையிலுள்ளோரோடு பகிர்ந்து வாழ தேவையான நல் மனதினை தந்து ஆசீர்வதித்தருள வேண்டுமென்று இறைவா உம்மை மன்றாடுகிறோம்.
3. நல்ல ஆயனே இறைவா! எங்களுக்கு உறுதியான மனதினையும், கனிவான இதயத்தையும் தந்தருள மன்றாடுகிறோம். அதனால் நாங்கள் பிறருக்கு நன்மை செய்வதில் தளரா மனம் கொண்டவர்களாய் வாழ்ந்திட வரமருள வேண்டுமென்று இறைவா உம்மை மன்றாடுகிறோம்.
4. அன்பான இறைவா! எங்களின் தற்பெருமை குணத்திலிருந்து எங்களை விடுவித்தருளும். இதனால் நாங்கள் சமூதாயத்தில் பின்தங்கியுள்ளவர்கள் வாழ்வில் உயர்ந்திடவும், அவர்கள் நலமும் முழுமையும் பெற்று வளமாக வாழ எங்களை அர்ப்பணித்து வாழ வரமருள வேண்டுமென்று இறைவா உம்மை மன்றாடுகிறோம்.

நம் தனிப்பட்ட கருத்துகளுக்காக அமைதியாக மன்றாடுவோம்.

கர்த்தர் கற்பித்த செயல்.

செபிப்போமாக:

அன்பின் தேவனே! எங்களோடு வாழ்பவர்களை அன்பு செய்து பாதுகாப்பதன் வழியாகத்தான் நாங்கள் உமக்கே புகழ் சேர்க்கின்றோம் என்பதை நாங்கள் உணரச் செய்தருளும். உம்மைப் பின்பற்றி எங்கள் தாழ்ச்சியான வாழ்வினால் அடுத்தவர்களை நேர்மையாகவும், தாராளமாகவும் அன்பு செய்வதன் வழியாக நாங்கள் நாளுக்கு நாள் அன்பான சமூதாயத்தை உருவாக்கிட வரமருள வேண்டுமென்று எங்கள் ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்து வழியாக இறைவா உம்மை மன்றாடுகிறோம்.

இறுதிப்பாடல்.

அமைதியின் தூதனாய் என்னையே மாற்றுமே.

(இறையலைகள் : பாடல் எண்: 590)